

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๑/๒๕๕๐

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลจังหวัดกระบี่ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย กรณีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๗ หรือไม่

ศาลจังหวัดกระบี่ส่งเรื่องให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย กรณีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๗ หรือไม่

๑) เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ พนักงานอัยการจังหวัดกระบี่เป็นโจทก์ฟ้อง นายสนั่นหรือหนั้น กิจการ เป็นจำเลยในความผิดฐานหลบหนีไปในระหว่างที่คุมขังของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา กล่าวคือ

๑.๑) เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยได้ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมและดำเนินคดีฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยฝ่าฝืนกฎหมายและได้ถูกคุมขังอยู่ในระหว่างการสืบสวนขยายผลเพื่อล่อซื้อยาเสพติดให้โทษตามอำนาจของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ตลอดมา ครั้นวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน จำเลยบังอาจหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกคุมขัง

- ๒ -

ของสืบตำรวจเอกสุรศักดิ์ วิชัยดิษฐ์ และร้อยตำรวจเอกชัชวรัตน์ จันทร์เกตุ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาและจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย โดยจำเลยได้วิ่งหลบหนีไปเพื่อให้พ้นจากการถูกคุมขังของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

๑.๒) ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จำเลยเข้ามาขอพบตัวต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งในชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ

๒) ในวันนัดพร้อมเพื่อสอบคำให้การจำเลยในวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๘ จำเลยยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์

๓) ในวันนัดพิจารณาของศาลจังหวัดกระบี่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จำเลยแถลงว่าได้ปรึกษาคดีกับทนายจำเลยแล้ว จำเลยขอให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้องและยื่นคำให้การเป็นรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ โจทก์จำเลยไม่ตั้งใจสืบพยาน แต่ศาลเห็นว่ากรกระทำของจำเลยที่ถูกฟ้องร้องเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๐ ตามฟ้องนี้ ซึ่งเป็นความผิดฐานหลบหนีไปจากการควบคุมของเจ้าพนักงานโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ศาลเห็นว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้างต้นจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ หรือไม่ ซึ่งเป็นกรณีที่ต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย จึงให้งดการพิจารณาไว้ชั่วคราวเพื่อรอคำวินิจฉัย นัดพร้อมเพื่อรอฟังผลคำวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญใหม่ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ ส่วนคดีนี้คงเหลือแต่การรอฟังคำวินิจฉัยจากศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีกระบวนการพิจารณาใด ๆ เว้นแต่การอ่านคำพิพากษา จึงเห็นควรให้จำหน่ายคดีชั่วคราว

จึงขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๓) ที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกิน ๓ วัน เป็นบทบัญญัติที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งมุ่งคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลผู้ถูกจับ

อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และ มาตรา ๒๓๗ หรือไม่

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อกำหนด คณะตุลาการรัฐธรรมนูญว่าด้วยองค์คณะในการพิจารณาพิพากษา วิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑๘ พร้อมทั้งแจ้งให้สำนักงานศาลยุติธรรมทราบเพื่อแจ้งศาลจังหวัดกระบี่ต่อไป

คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ ต่อมาได้มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ให้ใช้แทนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดย มาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ และวรรคสี่ บัญญัติให้บรรดาคดีหรือ การใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญตาม มาตรานี้ดำเนินการต่อไป และเมื่อมีการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว บรรดา คดีหรือการที่ค้างดำเนินการนั้นให้ออนไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่แต่งตั้งขึ้นใหม่นั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้ได้

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องนี้ได้มี การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้ว การตรวจสอบความชอบ ด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ๆ จะต้องพิจารณาว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้บังคับในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่เนื่องจากบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๗ ที่ผู้ร้องโต้แย้ง ว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น มีเพียงมาตรา ๖ เท่านั้น ที่มีหลักการอย่างเดียวกัน กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ซึ่งมาตรา ๖ ดังกล่าว เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่ไม่ใช่บทบัญญัติที่บุคคลจะอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อ

- ๔ -

รัฐธรรมนูญได้ ตามแนวคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๒-๕๓/๒๕๔๗ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖๕-๘๒/๒๕๔๗ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๔๘ ดังนั้น จึงไม่ใช่กรณีที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๓) จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ได้ ส่วนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๗ นั้น พิจารณาตามคำร้องของผู้ร้องแล้ว เห็นว่า ผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๔ (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๗ หรือไม่ เฉพาะข้อความตามมาตรา ๒๓๗ วรรคหนึ่ง ตอนที่๓ ในส่วนที่ว่า “...และผู้ถูกจับซึ่งยังถูกควบคุมอยู่ ต้องถูกนำตัวไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับถูกนำตัวไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อศาลพิจารณาว่ามีเหตุที่จะขังผู้ถูกจับไว้ตามกฎหมายหรือไม่ เว้นแต่มีเหตุสุควิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่มีหลักการอย่างเดียวกันกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓๗ ดังกล่าว ประเด็นที่ผู้ร้องได้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย จึงไม่เป็นประโยชน์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยให้ และกรณีตามคำร้องถือเป็นคำโต้แย้งที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๕ -

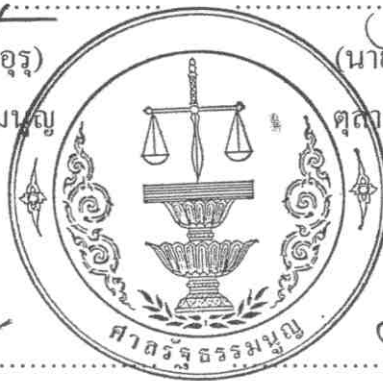
คำสั่งที่ ๑๘/๒๕๕๒

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรู)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรภัช มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ